

Motparter: C, B (C-704/20), Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (C-39/21)

Domslut

Artikel 15.2 och 15.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, artikel 9.3 och 9.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd och artikel 28.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat, jämförda med artiklarna 6 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

ska tolkas så,

att en rättslig myndighet som ska pröva huruvida villkoren i unionsrätten för att ett beslut om förvar av en tredjelandsmedborgare ska vara lagligt har iakttagits, i samband med denna prövning, mot bakgrund av de omständigheter i målet som denna rättsliga myndighet har kännedom om, såsom de kompletterats och förtydligats under det kontradiktoriska förfarandet inför den, ex officio ska pröva huruvida ett laglighetsvillkor som inte åberopats av den berörda personen har uppfyllts.

(¹) EUT C 128, 12.4.2021.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 november 2022 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado Mercantil nº 7 de Barcelona – Spanien) – AD m.fl. mot PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV, DAF Trucks Deutschland GmbH

(Mål C-163/21) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Konkurrens – Ersättning för skada som orsakats av ett beteende som är förbjudet enligt artikel 101.1 FEUF – Hemlig samverkan om prissättning och höjningar av bruttopriset inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) för lastbilar – Direktiv 2014/104/EU – Regler som styr skadeståndstalan enligt nationell rätt för överträdelser av medlemsstaternas och Europeiska unionens konkurrensrättsliga bestämmelser – Artikel 22.2 – Tillämplighet i tiden (ratione temporis) – Artikel 5.1 första stycket – Begreppet relevanta bevis som svaranden eller en tredje part förfogar över – Artikel 5.2 – Utlämnande av närmare angiven bevisning eller relevanta beviskategorier på grundval av rimligen tillgängliga uppgifter – Artikel 5.3 – Bedömning av om begäran om utlämnande är proportionerlig – Avvägning mellan parter och tredje parter rättmätiga intressen – Omfattningen av de skyldigheter som följer av dessa bestämmelser)

(2023/C 7/06)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Mercantil nº 7 de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: AD m.fl.

Motparter: PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV, DAF Trucks Deutschland GmbH

Domslut

Artikel 5.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/104/EU av den 26 november 2014 om vissa regler som styr skadeståndstalan enligt nationell rätt för överträdelse av medlemsstaternas och Europeiska unionens konkurrensrättsliga bestämmelser,

ska tolkas så,

att uppgiften i denna bestämmelse om utlämnande av relevanta bevis som svaranden eller tredje part förfogar över även avser sådana handlingar som den part, till vilken begäran om utlämnande av bevis ställs, måste upprätta ex novo, genom sammanställning eller klassificering av information, kunskap eller uppgifter som denna har i sin besittning, varvid kravet i artikel 5.2 och 5.3 i detta direktiv på att de berörda nationella domstolarna ska begränsa utlämnandet av bevis till vad som är relevant, proportionerligt och nödvändigt, med beaktande av denna parts rättmätiga intressen och grundläggande rättigheter, måste iaktas.

(¹) EUT C 252, 28.6.2021.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 10 november 2022 (begäran om förhandsavgörande från Okrazhen sad – Burgas – Bulgarien) – brottmål mot DELTA STROY 2003

(Mål C-203/21) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Rambeslut 2005/212/RIF – Tillämplighet – Bötesstraff åläggs en juridisk person för underlåtenhet att betala skatteskulder – Begreppet förverkande – Artiklarna 48, 49 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Sanktionsåtgärder med straffrättslig karaktär – Principen om oskuldspresumtion, legalitetsprincipen (inget brott och inget straff utan lag) och principen om proportionalitet mellan brott och straff – Rätten till försvar – Straffrättslig sanktionsåtgärd vidtas gentemot en juridisk person för brott begånget av den juridiska personens företrädare – Ett ännu ej avslutat brottmål pågår parallellt mot denna företrädare – Proportionalitet)

(2023/C 7/07)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Okrazhen sad – Burgas

Part i det nationella målet

DELTA STROY 2003

ytterligare deltagare i rättegången: Okrazhna prokuratura – Burgas

Domslut

Artikel 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att den bestämmelsen utgör hinder för en nationell lagstiftning, enligt vilken nationell domstol får vidta en straffrättslig sanktionsåtgärd gentemot en juridisk person för ett brott för vilket en fysisk person – med behörighet att företräda den juridiska personen eller vidta rättshandlingar för dennas räkning – kan komma att åläggas ansvar, för det fall den juridiska personen inte beretts möjlighet att bestrida att brottet verkligen varit för handen

(¹) EUT C 228, 14.6.2021.